

Teret dokaza nepostojanja tražbine u slučaju zavođenje računa u knjigovodstvene evidencije

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 1000/2016-2

Datum odluke: 28.12.2018

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Pravna podloga

Članak 221.b Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14)

Sentenca

Kada je zakonska zastupnica tuženika svojim potpisom na Rekapitulaciju knjige I-RA potvrdila stanje duga, ona je svojim potpisom potvrdila da je zaprimila račune i da je iste uvrstila u svoju knjigovodstvenu evidenciju, čime je teret dokazivanja da tužiteljeva tražbina ne postoji prenesen na tuženika.

Tekst

Suprotno navodima žalbe sud prvog stupnja dao je razloge o svim odlučnim činjenicama, koji razlozi su jasni i neproturječni, te ne postoji proturječnost između razloga i sadržaja spisa, pa je stoga presudu moguće ispitati, a zbog čega nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Analizirajući i ocjenjujući razloge sadržane u obrazloženju pobijane odluke, u odnosu na žalbene navode, a sve u vezi s relevantnim zakonskim odredbama, utvrđenje je drugostupanjskog suda da njima tuženik nije uspješno osporio prosudbe i utvrđenja prvostupanjskog suda koji je, u zakonito provedenom postupku, pravilnom primjenom materijalnog prava, pravilno i zakonito usvojio tužbeni zahtjev. Prvostupanjski sud je na temelju potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, koje nije proturječno ispravama u spisu, valjano primijenio materijalno pravo.

Žalitelj u žalbi ponavlja navode koje je iznosio tijekom prvostupanjskog postupka, te iznosi neargumentirane žalbene razloge kojima ne dovodi u pitanje zaključke i utvrđenja prvostupanjskog suda.

Predmet tužbenog zahtjeva odnosi se na zahtjev za isplatu iznosa temeljem izvršenih radova (iskop i prijevoz šljunka) koje je naručio tuženik te je nesporno utvrđeno da je tuženik zaprimio sve račune koje je izdao tužitelj i djelomično ih platio, a zakonska zastupnica je svojim potpisom na Rekapitulaciju knjige I-RA potvrdila stanje duga. Dakle, ona je svojim potpisom potvrdila da je zaprimila račune i da je iste uvrstila u svoju knjigovodstvenu evidenciju, čime je temeljem čl. 221.b ZPP-a i teret dokaza da predmetna tražbina ne postoji prenesen na tuženika.

U pogledu navoda žalitelja da je dospijeće tražbine iz poslovnog odnosa tužitelja i tuženika bilo vezano uz poslovni odnos i dospijeće tražbine tuženika i njegovog naručitelja se ističe da tu činjenicu tuženik nije dokazao u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja, stoga žalbeni navod ne utječe na valjanost utvrđenja suda prvog stupnja.

Naime, prema čl. 219. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, pa ako u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog zahtjeva ili navoda.

Prema čl. 221.a ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja. Ta pravila obvezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih

sredstava: idem est non esse aut non probari (svejedno je: ne postojati ili ne biti dokazan).

Slijedom navedenog, a kako tuženik u tijeku postupka pred sudom prvog stupnja nije dokazao da su stranke ugovorile kako će dospjeće tražbine tužitelja biti tek nakon što tuženik izvrši okončani obračun radova sa svojim naručiteljem, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da je tužitelj u obvezi tuženiku platiti dužni iznos zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.